

θέλει συνησπισμένην τὴν ὑποστηρίζουσαν τὴν πλειοψηφίαν κυβέρνησιν μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουσεν ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν Βελενδζικῶν θὰ εὖρη τὴν πλειοψηφίαν τοῦ κ. Τρικούπη ἀκλόνητον ὡς στήλην, ἣτις τότε μόνον δυνατὸν νὰ καταπέσῃ, ὅταν πρόκειται νὰ θάψῃ ὑπ' αὐτὴν τοὺς ἐνόχους!

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΕΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΟΙΣ

Χαίρομεν πολὺ διότι ἡ τὸ πρῶτον ὑφ' ἡμῶν ριφθεῖσα ἰδέα περὶ τῆς ἐν Καλαβρύτοις ἐκλογῆς τοῦ κ. **Ἀριστείδου Οἰκονόμου** ἐκαρποφόρησεν!

Καὶ ἐκαρποφόρησε δαφιλέστατα. Οἱ ἐν Αἰγίῳ Καλαβρυτινοὶ, πολῖται ἅπαντες ἀρχῶν καὶ αἰσθήματος, ἀπλήθυναν δῆλωσιν πρὸς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Ζαίμην, ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ ὁποίου ἐκενώθη θέσις Βουλευτικῆ ἐν Καλαβρύτοις, δι' ἧς τὸν παρακαλοῦσι νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ διὰ τῆς ψήφου του καὶ διὰ τῆς ἐπιρροῆς του τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. **Ἀριστείδου Οἰκονόμου**.

Εἶναι γενναία κατὰ τοῦτο ἡ δῆλωσις, διότι δὲν ἀπειθῶνται πρὸς τὸν κ. Α. Ζαίμην πιστεύοντες σπουδαίως ὅτι ὁ κύριος οὗτος θέλει ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν αἰτησίαν των, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀναγάγῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. **Ἀριστείδου Οἰκονόμου** εἰς περιωπὴν ὁμοίαν ἐκείνης, ἣτις ἔφερε τὸ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν, ἐστεφανωμένον μὲ τὴν ἀγνοτέραν παρὰ τοῖς Καλαβρυτινοῖς δημοτικότητά, τὸν πρόην παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέα.

Αὐτὰ τὰ φαινόμενα δημοτικότητος πρὸς πολιτευόμενον, ὅστις οὐδὲν ὑπὲρ τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος του ἔπρα-

ξεν, ἀσπασθεὶς ἀμέσως τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς ἐλληνικῆς μεταρρυθμίσεως, εἰσὶ παρήγοροι ἐκδηλώσεις λαϊκοῦ βρασμοῦ, ὅστις εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φέρῃ λίαν προσεχῶς τὸ ἀποτέλεσμά του.

Ὁ κ. **Ἀριστείδης Οἰκονόμος** δέον νὰ εἶναι ὑπερήφανος ἐπὶ τούτῳ. Ἐν Ἀθήναις εἶχε διεγείρει κατὰ τὰς ἐκλογὰς τόσον ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν Καλαβρύτοις τῶρα προκαλεῖ σχεδὸν φανατισμὸν.

Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἄς τῷ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐνθάρρυνσις ἐπιμονῆς ἐν τῇ στερρῶς μεταρρυθμιστικῇ πολιτικῇ του, ἣτις ἀργὰ ἢ ὀγλήγορα καὶ ἐν τῇ Βουλῇ θέλει εὖρει ἐνθουσιαστὰς ὁπαδοὺς καὶ φίλους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Θύελλα ἀναμένεται· παύσεις καθηγητῶν ψιθυρίζονται. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, μέλος τῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀρχηγὸν Κυβερνήσεως τοῦ 1875, ἣτις διὰ τοῦ τότε συναδέλφου του κ. Ράλλη ἐπανεφερε τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου εἰς τὰς σχέσεις Κυβερνήσεως καὶ Πανεπιστημίου, ἐννοεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς νομιμότητος ἐκεῖνο.

Τὸ σημεῖον αὐτὸ περιορίζεται εἰς τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: — Πόσοι Καθηγηταὶ ἀπὸ τοῦ 1875 διωρίσθησαν χωρὶς προτάσεως τῆς οἰκείας Σχολῆς, καθὰ ὀρίζει ὁ Νόμος τοῦ 1837, ἂν δὲν ἀπατώμεθα;

Οἱ Καθηγηταὶ αὐτοὶ ὡς παρανόμως διορισθέντες πρόκειται νὰ παυθῶσιν.

Ἄλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ περιέλθῃ εἰς τὸ δίλημμα ἢ τὸν Νόμον νὰ θυσιάσῃ ἢ τὴν ἐπιστήμην.

Διότι μεταξὺ τῶν μόνον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορι-

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

(Ἰ. ἀριθ. 275).

Μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς πολεμικῆς ἐκθέσεως ἐξαπεστάλησαν χωρικοὶ πρὸς εἰδοποίησιν τῶν πέριξ ὄπλαρχηγῶν, οἵτινες ἀφίκοντο τὴν νύκτα πάντες μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀνδρῶν.

ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς σελήνης συνεκροτήθη τότε στρατιωτικὸν συμβούλιον, ἐν ᾧ ἀπεφασίσθη διαιρούμενοι εἰς δύο σώματα νὰ προσβάλλωμεν τὴν ἐπιούσαν τὸν ἐν Ἀγυιᾷ Ἀμοῦς ἀγᾶ καὶ ἐξώσωμεν τοῦτον τῆς κωμοπόλεως.

Εἰς τὰς τάξεις ἡμῶν εἶχον προσέλθει ἡ καλλίτερον ἀγθῆ διὰ τῆς βίας ἱκανοὶ χωρικοὶ, μεθ' ἑνὸς τῶν ὁποίων συνέδεσα ὀμιλίαν.

— Πατριώτη, τῷ εἶπον, δὲν μοῦ κάμεις τὴν χάρι νὰ μοῦ πῆς, στήν Ἀγυιᾶ ποῦ θὰ πάρωμε αὔριο χωρὶς ἄλλο, ὑπάρχουν τουρκοπούλες;

— Ἄ μπᾶ, ὅλο τὸ χωριὸ κατοικεῖται ἀπὸ χριστιανούς.

— Ἄμ τότε τί θέλομε νὰ τὸ πάρωμε; Ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ κυριεύσωμε χωριὸ ποῦ νὰ ὑπάρχουν μέσα καὶ τούρκοι. Ἄλλο κἀνένα χωριὸ δὲν εἶνε ἐδῶ κοντὰ, ποῦ νὰ ἔχη τούρκους;

— Ὅλα τὰ χωριὰ ἔχουν εἶνε οἱ καθάσίδες, ὁ καθῆς, οἱ τακτικοί. . .

— Μὰ ὄχι τέτοιους τούρκους, ξερούς, ἐγὼ λέγω τούρκους ποῦ νὰ ἔχουν οἰκογενεῖας.

— Στὴ Λάρισσα, στὸ Βῶλο ἔβρισκεις χιλιάδες.

— Ἐχει κάστρο ὁ Βῶλος;

— Ἐχει, καὶ ἴσα ἴσα ἐκεῖ μέσα εἶνε ὁ τούρκικος μαχαλάς.

— Κρίμα. Πρέπει κἀνεὶς γιὰ νὰ μπῆ μέσα νὰ χαλάσῃ τὸ φραύριον πρῶτα. Σκοτούρες.

— Καὶ τί θέλεις τῆς τούρκικαις οἰκογενεῖαις;

— Ἐχω ἐντολὴ ἀπὸ τὴν κυβέρνησι νὰ πιάσω καὶ νὰ στείλω μιὰ τουρκοπούλα ἀνύπανδρη στήν Ἀθήνα χάριν ἐθνολογικῶν μελετῶν.

— Δηλαδή, δὲν σὲ καταλαβαίνω.

— Νὰ, θέλουν νὰ ἔχουν μιὰ τουρκοπούλα γιὰ νὰ τὴν βάλουν εἰς τὸ ζωολογικὸν μουσεῖον, νὰ πηγαίνῃ ὁ κόσμος νὰ τὴν βλέπῃ.

— Σὰν νὰ ἦνε πανόραμα.

— Γεῖά σου. Αὐτὸ λέγω.

— Καὶ μεγάλη δουλειὰ εἶνε; Ἐγὼ ἔχω ἕνα κορίτσι